

2083 - 2. 101100003.



« Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόρω ζήσεται ἄνθρωπος »

ΕΤΟΣ Γ'.

ΣΜΥΡΝΗ, τῆ 15 Ἰανουαρίου 1860.

Ἄριθ. 4.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΩΚΕΑΝΙΑΣ.

ΟΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΚΗΣΙΩΝ ΝΗΣΩΝ.

(Συνέχεια)

Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ν' ἀποκτήσῃ τις τέκνα προέρχεται ἐκ δύο ἰσχυρῶν αἰτίων τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος καὶ τῆς ἀνάγκης στοργῆς. Δηλαδή πρῶτον μὲν διὰ νὰ ἔχῃ τις βοήθησιν εἰς τὸ γῆρας του καὶ στήριγμα, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ θέσις τοῦ ἀνθρώπου καθίσταται δυσάρεστος, ἐκεῖ ὅπου ἰσχύει ὁ τοῦ κρείττονος νόμος· δεῦτερον δὲ καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸν φόβον τοῦ ν' ἀποθάνῃ τις ἀπομεινωμένος. Διότι εἰς τὰς Μαρκεσίας νήσους μόνον αἱ τῆς οἰκογενείας περικυκλοῦσι τὸν ἀποθνήσκοντα, καὶ ἀπονέμουνσιν αὐτῷ τὸ τελευταῖον χρέος. Ἄνευ οἰκογενείας ὁ γεγερὸς κινδυνεύει νὰ καταχωσθῇ ἀπλῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς τελετῆς, ἢ νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ ψυχὴ μὴ δυναμένη τότε νὰ εἰσέλθῃ μῆτε εἰς τὸν παράδεισον μῆτε εἰς τὴν κόλασιν μένει αἰωνίως ἐντεθαμμένη μετὰ τοῦ πτώματος. Ἐκ δὲ τῆς δοξασίας ταύτης πηγάζει συνήθειά τις πάγκοιμος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Ἡ ἔγρουσα τέκνα οἰκογένεια παραχωρεῖ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν μὴ ἔχουσαν, ἀντὶ δώρων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σημαντικῶν. Ἐὰν λοιπὸν ᾖναι ἔρθὸν νὰ λέγη τις ὅτι ἡ πολυἀριθμὸς οἰκογένεια εἶναι πλοῦτος, ἐνταῦθα πρὸ πάντων ἀληθεύει τοῦτο.

Ὁ καθημερινὸς βίος τῶν ἰθαγενῶν εἶναι λίαν ἀνετός. Τὰ ἔργα τῶν μὲν ἀνδρῶν συνίστανται κυ-

ρίως εἰς τὸ νὰ τρυγῶσι τοὺς ἀρτούχους καρποὺς καὶ εἰς ἀλιείαν, τοὺς δὲ ἰχθύς τρώγουσιν ὁμοῦς· τῶν δὲ γυναικῶν εἰς τὸ νὰ μαγειρεύωσι, νὰ ἐκφλοιῶσι, καὶ νὰ τρίβωσι τὰς σάρκας τῶν ἀρτούχων καρπῶν. Τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάγουσιν εἰς τὸ νὰ κοιμῶνται, νὰ ἄδωσι, νὰ λούωνται, νὰ πλέκωσι στεφάνους ἐξ ἀνθέων καὶ παρθένων, καὶ νὰ ἀλείφωσιν μετὰ ἔκα-μίαν (*), καὶ νὰ κάμνωσι μουσικὰς συναυλίας· κρούουσι γοργῶς διὰ σφυριδίων κασομαρίνης ἁρμονικόντι ἐκ ξύλου τοῦ καλουμένου φάν, συγκείμενον ἐκ τεμαχίων διαφόρου μεγέθους, καὶ παίζουσιν αὐτὸν πατοῦσαι διὰ τοῦ δακτύλου τὸν ἕτερον ῥώθωνα ἵνα μὴ ἀπορροσώμενος ἀπὸ διακριθῇ ἐν τῇ εἰσπνοῇ, καὶ τέλος παραδίδουσι τὰς πλέον ἐνδομύχους ἐρωτικὰς ἀκέψεις των εἰς τὰς αἰολικὰς δονήσεις ὄργανου τινὸς εἰσχεθέντος ὑπ' ἄλλων ἀγρίων πεπολιτισμένων, τοῦ Γαλλιστί καλουμένου *Guimbarde*. Δυνάμει δὲ μυστηριωδῶν τινῶν ἤχων συνάπτουσι μυστικὰς ὀμιλίας καὶ συνεννοοῦνται εἰς τρόπον παράδοξον καὶ ἐκπλήττουσι τὴν περιέργειαν τῶν ξένων. Τὴν σήμερον δὲ ἐπειδὴ ἡ γλῶσσα τῶν κανακῶν κατέστη γνωστὴ εἰς τοὺς κατασχόντας τὰς νήσους ταύτας Γάλλους, παρόντων αὐτῶν αἱ γυναῖκες μεταχειρίζονται τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ κοινωνεῖν ἀλλήλαις τὰ διανοήματα αὐτῶν.

Ἡ ἀφιξίς πλοίου πρὸ πάντων βάλλει εἰς κίνησιν τοὺς κατοίκους. Ἀποσκοποῦσιν αὐτὸ ἀπὸ τῆ ὕψη

(*) Εἶδος ἐλαίου τοῦ κοκκοροίνικου βεδαμμένου διὰ χρώματος κίτρινου ἐξ ἀρεφῆματος φυτῶν.

γή, παρετηρήσαμεν ἐπὶ τέλους, εἰς ὀγδοήκοντα ἔως ἑκατὸν ποδῶν ὕψος, κανάκην τινὰ τοῦ ὁποίου τὸ χρῶμα συνεχέστο μὲ τὸ τοῦ λίθου. Ἀκίνητος, τὰς χεῖρας ἔχων τεταμένες, τὴν βράχην προσκολλημένην ἐπὶ τοῦ τοίχου, ὁ δυστυχὴς νομίζων ὅτι ἤθελον νὰ τὸν φρονύσωσι μᾶς ἐθεώρει ἔντρομος. Ἡ παράδοξος αὐτοῦ στάσις ἐπὶ τοῦ ὕψους ἐκείνου καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πτερωτῆς ἐκείνης στροφῆλλιγγος μᾶς ἀνέμνησε τοῦ Προμηθέως δεσμώτου ἐπὶ τοῦ Καυκάσου. — Ἴδου ἐπιτήδειος καὶ ἀτρόμητος ἐκφωλευτῆς τῶν πτηνῶν, μοι εἶπεν ὁ σύντροφός μου. — *Ἦ! πὶ μὲ* (ἔλθε ἐδῶ). — Ὁ κανάκης ὁμοίως δὲν ἐκίνητο. — *Ἦ! μὲ*, ἐπανέλαθεν ὁ ἄλλος συνδεῖων τὸν λόγον τοῦ διὰ χειρονομίας, καὶ δεικνύων αὐτῷ τὸ νεκρὸν πτηνὸν διὰ τὸν ἐνθαφρῶν. Τότε δὲ ὡσανεὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἦσαν ὠπλισμέναι δι' ἐξέων ὀνύχων, εἶδομεν τὸν κανάκην κινούμενον, καταβαίνοντα ὀλισθηρῶς καὶ ὡσανεὶ προσκολλημένον ἐπὶ τοῦ καθέτου τοίχου, καὶ μόλις ἔχοντα τῆδε κακίστη ἐξέχοντα μέρη, ὅτε μὲν κρεμάμενον εἰς ἐξοχὰς σχεδὸν ἀοράτους εἰς ἡμᾶς, ὅτε δὲ βυθίζοντα τοὺς δακτύλους καὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν του εἰς βραγιάδας Ἐφριττέ τις καὶ ἔσκοτοδινία, ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε δις ἢ τρεῖς ἔκλεισα τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐπὶ τέλους ἐπήδησε κατὰ γῆς, καὶ ἀνεκουφίσθημεν. — *Ταβάκο* (καπνὸν), εἶπε πλησιάζας εἰς ἡμᾶς. — *Ναί*, ἂν θελήσης νὰ ἐπιστρέψης νὰ λάβῃς μίαν φουλεὶν πτηνῶν. — Ἐπιθυμοῦμεν μεγάλως νὰ μάθωμεν ἂν ἐθεώρει σοβαρὸν τὸ κινδυνώδες γύμνασμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε πρὸ ὀλίγου. — *Ταποῦ* (ἀπηγορευμένον)! μᾶς εἶπε. — *Ταποῦ!* τότε λοιπὸν τί ἐζήτησις ἐκεῖ; — Τὸ κατὰ τῆς συζύγου μου, ἡ ὁποία εἶναι ἀσθενής. Ἡ ψυχὴ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ μᾶς, ἐξηκολούθησε λέγων ἤλθε καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν ὅτι εἶχον κρύψει τὸ κατὰ εἰς τὸ *μοραῖ* του (τάφρον). — Που εἶναι λοιπὸν τὸ *μοραῖ* τοῦ τέκνου σου; — Ἐκεῖ ἐπάνω. — Καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν διαύθυνσιν ἣν ἐδείκνυεν ἡμῖν παρετηρήσαμεν εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ κρηνοῦ σκοτεινὰς τινὰς ὁπᾶς ὄθεν ἐξήρχοντο λεπταὶ βράβδοι λευκαὶ κεκοσμημέναι δι' ἱμάντων ἐκ *ταπα* (εἶδος ὑφάσματος) (*). — Καὶ τὸ γύρας τὸ κατὰ; — Ὅχι! καὶ διὰ τοῦτο ἀφούκτως θὰ ἀποθῆνῃ ἡ σύζυγός μου! Ἀλλὰ, προσέθηκεν ἀπλῶς, ἐπειδὴ τὸ *παγαῖ* (φέρτρον) εἶναι ἔτοιμον, διατὶ νὰ τὸ κάμῃ νὰ περιμένῃ;

Τοῦντι δὲ διατὶ ὁ Νουκαρχιδάιος πάσχων ἤθελε φοβηθῆ τὸν θάνατον; Ἐπέρχεται εἰς αὐτὸν ἄνευ τῶν δεινῶν ἐκείνων τρόμων, καὶ ἡ καταχθόνιος λάμψις τῶν ἀπείρων τιμωριῶν αἰτίνες μᾶς ἐπαπειλοῦσιν οὐδόπως ἐρυθραίνει τὰ πρόθυρα τῆς αἰπυότατος αὐτοῦ. Κατὰ τὰς παρηγόρους αὐτοῦ δόξας

[*] Ἐνταῦθα ἀποθέτουσι κρυφίως τὴν νύκτα τὰ προῶμας γεννηθέντα βρέφη. Ἄγνοοι πῶς κατορθοῦσι νὰ ἐκτελέσωσι τὴν νύκτα τὰς κινδυνώδεις ταύτας ἀναρμήχσεις, αἰτίνες φαίνονται ἀδύνατοι καὶ τὴν ἡμέραν

ὁ θάνατος εἶναι ἀπλή μεταβολὴ καὶ βίου, περιήγῃσι πρὸς τὰς μυστηριώδεις καὶ προσφιλεῖς χώρας.

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Ἄπαντες ἐνθυμοῦνται τὴν κατὰ τὸν περὶ τὸν Μάιον ἐντεῦθεν διάβασιν τοῦ Μεγάλου Δουκῆ Κωνσταντίνου καὶ τῆς χαρισστάτης συζύγου αὐτοῦ καὶ πρωτοτόκου υἱοῦ, ἐπιστροφῶν ἐπὶ τῆς ἐλικοκινήτου φρεγάτας πολὺν ἐκ Παλαιστίνης. Οἱ ἀλλαχῆμοι τοῦ δεξιουμένου αὐτὸν πλήθους μένουσιν εἰσέτι ἑναυλοὶ εἰς τὰ ὄτα ἡμῶν. Ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι ἀφήσαντες πᾶσαν ἀσχολίαν συνέβρευσαν εἰς τὴν προκυμαίαν τῶν ΚΚ. Βαλτάτση ὅπως ἴδωσιν αὐτὸν, καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ διαβάσει αὐτοῦ συνεπικνουτο ἑκατέρωθεν τὸ πλῆθος, καὶ ὑποθέτομεν ὅτι ἂν ἦτο ἐν Λονδίῳ ἡ ἐλαγίστη ὀπὴ θυρίδος ἤθελε πληρωθῆ τοῦλάχιστον μίαν λίραν. Οὐμὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ συνάκτης τοῦ Φιλοκάλου διακόψας σπουδαῖόν τι ἄρθρον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς, συνορθούμενος καὶ πατῶν καὶ πατούμενος ἵνα εὐχαριστήσῃ τὴν περιέργειάν του, καὶ δύναται νὰ καυχήθῃ ὅτι τὸν εἶδε πεντάκις ἐντὸς τῆς ἐξηκονταλέπτου διαμονῆς αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἡμῶν. Τὴν δὲ τελευταίαν φορὰν τοσοῦτον ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὥστε παρ' ὀλίγον νὰ διαπερασθῇ ὑπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ καὶ σπινθηροβόλου βλέματος αὐτοῦ. Συνοδεύετο δὲ ὁ μέγας δοῦξ ὑπὸ μόνῃς τῆς συζύγου καὶ τῆς παιδαγωγοῦ (ἣν δὲν ἀπατόμεθα) τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἡ τελευταία αὕτη ἦτο λίαν ταπεινῶς ἐνδεδυμένη, καὶ τολμῶμεν εἰπεῖν ὅτι ἂν κυρία τις ἐκ τῶν ἡμετέρων ἤθελεν ἀπαντήσῃ αὐτὴν τυχαίως ἐν τινι συναστροφῇ καὶ μὴ γινώσκουσα τὴν βαθμὴν αὐτῆς, δὲν ἤθελε καταδεχθῆ νὰ στραφῇ πρὸς αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ μεγάλη δούκισσα ἦτο ἀπλούστατα ἐνδεδυμένη, καὶ (λυπούμεθα νὰ τὸ ἀναφέρωμεν) δὲν ἐφόρει μαλακῶφ, καὶ τοι τὸ Μαλακῶφ ἐπίκειται τῆς Σεβαστουπόλεως.

Καὶ τότε μὲν ὁ Φιλόκαλος οὐδὲν σχεδὸν ἀνέφερε περὶ τοῦ συμβάντος τούτου, περιορισθεὶς εἰς τὸ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἔχῃ τὸν δοῦκα μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ συνέλαβεν ὁμοίως τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ προσφέρῃ, εὐκαιρίας τυχοῦσης, τὴν εἰκόνα τοῦ γενναίου τούτου βασιλόπαιδος εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦ συνδρομητὰς, ἣν καὶ ἐκπληροῖ σήμερον.

Ὁ Κωνσταντῖνος, εἶναι ὡς γινώσκωμεν πάντες, ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει αὐτοκράτορος Νικολάου Παύλοβιτς, καὶ ἀδελφὸς τοῦ νῦν βασιλεύοντος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. Ἀλλ' ἀληθεύει ἄρα γὰρ ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἔχει χαρακτῆρα ὅπως ἀντίθετον τοῦ ἀδελφοῦ του; « Πολλοὶ »



Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

λέγει ἡ Πάνδωρα « δὲν συμμερίζονται τὸ φρόνημα τοῦτο. Οἱ ἀδελφοί, φίλοι τοὺς ὁποίους δίδει ἡ φύσις, πολλάκις, καὶ ἂν ὀλίγον ὁμοιάζωσι πρὸς ἀλλήλους, εἰς πολλά ὅμως ἐμοφρονοῦσι πλησίον τοῦ θρόνου. Παρατηρήσατε εἰς τὴν Γαλλίαν ὁμοιάζε πρὸς τὸν Λουδοβίκον ΙΓ'. μικρὸν μὲν τὸ πνεῦμα, ἀτρόμητον δὲ τὴν καρδίαν, ὁ ἀδελφός του Γάστων, ὅστις παρῆται ὅλους τοὺς φίλους του εἰς τοὺς κινδύνους καὶ εἰς τὰς σκευωρίας ἔπου τοὺς ἐξέριπτεν αὐτὸς ὁ ἴδιος; ὁμοιάζε τὸν Λουδοβίκον ΙΔ'. ὁ ἀδελφός του Δουξ τῆς Αὐρηλίας, ὅστις ἐξέλετε μὲν ἑαυτὸν εἰς τὰς μάχας, ἔδραφε δὲ τὰς παρειὰς διὰ ψιμμυθίου, ἐνεδύετο γυναικωδῶς, καὶ μόνον τὰ στολιδία καὶ τὰ κομψὰ φορέματα ἠγάπα; ὁμοιάζεν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, τὸν Λουδοβίκον ΙΗ'. φιλολόγον ὀλίγον τι σχολαστικόν, ἀλλ' ἠγεμόνα ἐχεφρονέστατον, ὁ Κάρολος Γ'. ὁ ποτὲ μὲν γυναικάρεικος, ποτὲ δὲ φιλόθρησκος καὶ πάντοτε ἄθουλος; Καὶ, διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὁ ὠραίος, ὁ γενναῖος, ὁ ἀξιαγάπητος καὶ εὐεργετικὸς αὐτοκράτωρ Ἀλεξάνδρος Α'. δὲν ἦτο ὅλως ἀντιθέτου χαρακτῆρος πρὸς τὸν ἀδελφόν του Κωνσταντίνον; Τίς δὲν ἤθελε πιστεύσει ὅτι αὐτοὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἀντιπαθεῖς πρὸς ἀλλήλους; καὶ ὅμως ἠγαπῶντο.

« Καὶ σήμερον ὁ ἀδελφός του νῦν αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. καλεῖται Κωνσταντίνος ἑσφαλμένως ὅμως ἤθελέ τις ἐξάξει ἐκ τούτου κακὸν οἰωνόν' διότι ὁ Κωνσταντίνος, καὶ τοι μὴ ἔχων τὸ θελκτικὸν καὶ ἐπαικὲς ἦθος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του, δὲν εἶναι ὅμως καὶ τραχύς. Καὶ μὲν λέγεται ἐπίμονος, ἔχει ὅμως ἔλλογόν τινα ἐπιμονήν, οὐδόλως μετέχουσαν βαρβαρότητας. Συνειθισμένος ἄλλως τε εἰς τὴν ναυτικὴν διαίταν, ἐπειδὴ εἶναι γενικὸς ναύαρχος τῶν στόλων τῆς αὐτοκρατορίας, ἔχει πλειοτέραν ἀνεξαρτησίαν καὶ λαλεῖ ἐλευθερώτερον τοῦ ἄλλου υἱοῦ τοῦ Τσάρου. Τοῦτο ἴσως ἀποκκλύσει Ρῶσσοι τινὲς ἀπότομον τρόπον. Ὁ Κωνσταντίνος εἶναι πεπαιδευμένος, ἀνδρείος, γενναῖος καὶ ἐὰν διατηρῇ τι ταρσαρικόν, αὐτὸ τὸν καθιστᾷ ὡς εὐρωπαῖον, μᾶλλον περισπούδαστον ἄλλ' εἶναι φιλοδοξότατος κατὰ βάθος, καὶ δὲν ἀνέχεται ὑπ' οὐδενὸς τὴν ἐλαχίστην ὀλιγοψίαν πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ βαθμοῦ του.

« Μίαν τῶν ἡμερῶν προσέταξε νὰ τεθῇ ὑπὸ κράτησιν ὁ τότε μέγας Δουξ, ὁ κληρονόμος, ὡς ἀναθὰς εἰς τὸ πλοῖόν του χωρὶς προηγουμένως νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδειάν του. Πολλάκις δὲ τὸν συνέλαβον ἐξηπλωμένον ἐπὶ χάρτου τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ σύροντα μὲ μολυβδοκόνδυλον γραμμᾶς ὀρθοθετικής. "Ὅτε δὲ τὸν ἠρώτων τί κάμνει; — Προσδιορίζω, ἀπεκρίγεται, τὸ μέρος ἐκάστου εἰς τὸν ἀδελφόν μου τοῦτο, εἰς ἐμὲ ἐκεῖνο. — Ἐν γένει ὁ μέγας Δουξ Κωνσταντίνος, εἶναι εἰς τῶν κυριωτέρων στύλων τῆς Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ τὸ ἐξοχώτερον πρόσωπον τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς.

ΑΠΟ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΕΝ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΙ 48 ὉΡΩΝ!

Πρὸ ὀκτῶ μηνῶν ὁ ἐν Ἀμερικῇ Κύριος Λῶης, ἀεροναύτης ἐκ τῶν δοκιμωτάτων ἤρχισε τὴν κατασκευὴν ἀεροπόρου, περὶ οὗ ἐλάλησεν ἤδη καὶ ὁ Ἑλληνικὸς τύπος, καὶ τὸ ὅποιον οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀεροβατικὴ σφαῖρα ὑπερμεγέθης. Μέλλει δὲ τὸ πλοῖον τοῦτο νὰ διαπορθμευθῇ ὑπεράνωθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Ἡ μεγίστη περιφέρεια τῆς σφαίρας ταύτης εἶναι ποδῶν 387 καὶ ὑπολογίζεται ὅτι θέλει περιεχεῖν οὐχ ἦττον τῶν 700,000 κυβικῶν ποδῶν ἀερίου — πενταπλάσιον τῆς χωρητικότητος τοῦ μεγίστου τῶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθέντων. Ὑπὲρ τὰς 6,000 υἰάρδας διπλῆς μουσελίνης ἐδαπανήθησαν πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀεροδοχείου τούτου, τοῦ ὁποῦ ἡ κορυφὴ ἐκεῖ ὅπου ἀπαιτεῖται μεγίστη ἀντίστασις σύγκειται ἐκ τριπλοῦ ὑφάσματος, τὸ ὅποιον κατεστάθη ὅσον ἔνεστι ἀδιαπέραστον ἐπίσης πρὸς τὸ ἀέριον καὶ τὴν βροχὴν, δι' ἐπανελημμένον ἐπιχρίσματος βερνικίου. Ἡ σφαῖρα θέλει προφυλάττεσθαι κατὰ τὸν συνήθη τρόπον διὰ δικτυωτοῦ περικαλύμματος ἐνδυναμωμένου βέβαια ἀναλόγως τοῦ μεγέθους αὐτῆς. Ἐξ αὐτοῦ, ὅπως συνήθως γίνεται, θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἡ ἄμαξα, καὶ ὑποκάτω αὐτῆς λέμβος σωτήριος (life boat).

Σχοινίον μήκους ἐπέκεινα τῶν δεκαπέντε μιλίων ἐδαπανήθη διὰ τὸ δικτυωτὸν, τὸ ὅποιον ζυγίζει 325 λίτρας. Δεκαπέντε πόδας ὑπὸ τὴν συγκεντρωτικὴν στεφάνην (concentrating hoop) εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι προσδεδεμένον τὸ δικτυωτὸν, κρέματα ἢ ἄμαξα τῶν ἐπιβατῶν. Αὕτη δὲ εἶναι σχήματος κυκλοειδοῦς, καὶ ἔχει περιφέρειαν εἴκοσι ποδῶν καὶ βάθος τεσσάρων. Παρρητιάσματα μὲ ὑάλινα πκράθυρα κρέμονται ἀπὸ τὴν στεφάνην καὶ προσδένονται σταθερῶς ἐφ' ὅλης τῆς περιφέρειας τῆς ἄμαξης, καὶ πρὸς μείζονα προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ψύχους καὶ διὰ σκοποῦς μαγειρικῆς ἐστία τις ἐντὸς τῆς ὁποίας παράγεται θερμότης διὰ τῆς ἀναλύσεως ἀσθέστου ἐτέθη ἐντὸς αὐτῆς. Ἡ σωτήριος λέμβος ἥτις κρέματα εἴκοσι πόδας ὑποκάτωθεν, συγκοινωνεῖ διὰ καταβῆκτου ἐν τῷ πυθμένι τῆς ἄμαξης καὶ δυνατῆς κλίμακος. Ἡ λέμβος εἶναι τριάκοντα ποδῶν μήκους, ἑπτὰ ποδῶν πλάτους καὶ τεσσάρων βάθους. Ἐντὸς τῆς λέμβου ταύτης εἶναι προσηλωμένη μηχανὴ τις ἐφευρεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κυρίου Λῶη, ὅστις βεβαίως ὅτι δύναται νὰ ἀναβιβάξῃ καὶ καταβιβάξῃ τὴν σφαῖραν κατ' ἀρέσκειαν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης δαπάνης εἴτε ἀερίου εἴτε ἔρματος. Διὰ τοῦ μέσου τούτου, ἐὰν τὸ σχέδιον αὐτοῦ ἀποβῇ τελεσφόρον, θέλει δύνασθαι νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ βοηθητικὰ βέματα ἢ νὰ ἀποφυγῇ αὐτὰ, ὅταν ἦναι ἐναντία. Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ὁμοιάζει κατὰ πολλὰ μὲ πτόνον ἀναλιμητικόν, καὶ ἐλπίζεται ὅτι θέλει πρὸς τούτοις κωλύσει τὴν

ταῦτα πτηνὰ εὐκόλως συνειθίζουσιν εἰς τὰς τρυφὰς τῆς αἰχμαλωσίας των, καὶ προτιμῶσι τὸ ξυλάριον καὶ τὸ κλωβίον των ἀπὸ τὸν πλάνητα καὶ ἀνοπιστήρικτον βίον τοῦ αἰθέρος. Ὁ Ῥιχάρδος δὲν ἐδίστασεν ἀλλ' ἔδραμε πάραυτα εἰς τὸ δένδρον καὶ ἤρχισε νὰ ἀναρριχᾶται, καὶ δὲν κατέβη εἰμὴ μετὰ τοῦ αἰχμαλώτου, τὸν ὅποιον δὲν ἀφῆκεν ἐναντίον πολλῶν καὶ σφοδρατάων δειγμάτων. Ἡ Μίς Ἀλίκα συνεκινήθη διὰ τῆς ἀφασιάσεώς του ταύτης, καὶ εὐχριστοῦσα αὐτὸν τῷ ἔδωκε στυλπνὸν σιλλίνιον νεοχάρακτον.

Τί ἔκαμεν ὁ Ῥιχάρδος μετὰ αὐτό;

(Ἔπεται συνέχεια.)

Η ΦΙΛΙΑ.

Τῷ εὐγενεῖ καὶ ἀγαπῶν μοι φίλῳ

Κυρίῳ Καρόλῳ Ὁμήρῳ.

Ψυχὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου

Ἐἶναι ἡ ἀδόλος φίλια,

Ἀπόρροια πνεύματος θείου,

Ἐ' εἰς τὴν καρδίαν ἀμβροσία.

Ὁ μέγας Ὀμηρος βεβαίως

Ἀρίστην ἔγραφεν εἰκόνα

Τῆς τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλεύς

Διὰ τὸν ἄπαντα αἰῶνα.

Ταλαιπώρος ὅστις δὲν ἔχει

Σιὸν κύμιον τοῦτοιο ἕνα φίλον,

Ἐπ' ἐρημίας ἄμμου τρέχει

Κε' ἀποξηραίνεται ὡς φύλλον.

Ναί, πᾶσαι εὐγενεὶ καὶ δίαι

Φιλίας πῆρ ἄς φέγγη θεῖος,

Κε' ἄς μεταβάλῃ τὴν ἀίαι

Εἰς εὐφροσύνην Ἡλυσίαν.

ᾠ! δότε, δότε μοι πῆρ πάντων

Εἰς τὰς στιγμὰς τῆς δυστυχίας,

Ἀπὸ πλουσίων ἀδαμάντων

Ἐν δάκρυον πιστῆ φιλίας.

Καὶ εἰς λειμῶνας παραδείσου

Ἐὰν δὲν γενέσῃ φιλίας

Πικρὰ καθίστατ' ἡ ζωὴ σου

ᾠσάν ἐν μέσῳ ἐρημίας.

Ἡ σὴ, ὦ φίλῳ μου, καρδία,

Πηγὴ αἰσθήματος γενναίου,

Φιλίας εἶναι κατοικία,

Καρδία ἐστέου νέου.

ᾠ! ἄφες, ἄφες διὰ βίου

Νὰ ἔλῳ ἐν αὐτῇ γαίαν,

Μᾶλλον ἢ σκῆπτρον βασιλείου,

Ἡ πᾶσαν ἄλλην ἐπιχίαν.

N. Κοντόπουλος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐάν δὲν θέλῃς νὰ θυμώσῃς μὴ φιλονεικῆς μὲ ἀνῆτον. Ἐνθυμοῦ ὅτι ἕσον ἀμειψότερον εἶναι τὸ ξυράφι τοσοῦτον περισσότερον σὲ κάμνει νὰ πονῆς καὶ νὰ κόπτῃσαι.

Κατὰ τὸν ἔρπεινόν χειμῶνα ἔχομεν ἐνίοτε ἡμέρας τοσοῦτον θερμὰς, ὥστε μανθάνομεν ὅτι τινὲς σιδηρώτριαι ζεσταίνουσι τὰ σιδηρά των εἰς τὸν τὸν ἥλιον καὶ οἱ μάγειροι μαγειρεύουσιν εἰσάγοντες τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου εἰς τὴν ἐστίαν.

Τὰ χρήματα, λέγουσιν τινὲς κάμνουν τὸν ἄνθρωπον ἄλλὰ δὲν εἶναι καλλίτερον ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμῃ χρήματα;

Ῥουπαρόν τι παιδίον ἐρωτηθὲν — « Διὰ τί ἦτο τόσο καταλασπωμένον; » εἶπε δικαιολογούμενον, — « Μὲ λέγουσιν ὅτι εἶμαι καμωμένος ἀπὸ τὸ χῶμα τῆς γῆς καὶ θαρρῶ πῶς ἀρχίζει νὰ βγαίη. »

— Κυρία μου, ἀφ' ὅτου ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ σὲ γνωρίσω ἔγεννα φιλόσοφος.

— Διὰ τί, Κύριέ μου;

— Διότι φίλῳ (ἀγαπῶ) τὴν Σοφίαν.

Σ. τοῦ Σ. Σοφία εἶναι τὸ ὄνομα τῆς Κυρίας.

— Συγγαίρω ὑμῖν ὅτι ἦδη τὰ βιβλία ὑμᾶς τρέφει, εἶπεν ἐσχάτως πλουσίος τις βιβλιοπώλης εἰς πτωχὸν τινα συγγραφέα.

— Καγὼ ἤμην ὅτι ἦδη ὑμᾶς πεπλούτικεν, ἀπήντησεν οὗτος.

Διόρθωσις τυπογραφικῶν παραγραμμάτων ἐν τοῖς καταχωρηθεῖσιν ὑπὸ τῆς Κ. Σ. Λεοντιάδος ἐν τῷ προλαβόντι φυλλαδίῳ.

Ἐκάθητο	ἀντὶ	Ἐκάθετο.
Ἐναγωνίως	»	Ἐναγωνίαν.
ἡ ἀδαμαντοπέης	»	ἀδαμαντοπέης.
Ἐπισκηψασών	»	Ἐπισκεψασών.
Μετὰ πόνου ἐγκαρδίου	»	Μετὰ πόνους ἐγκαρδίου.
ῥόδα	»	ῥόδαν.
ἀγαλλίασιν	»	ἀγαλλίαν.
ἀμμόστρωτον	»	ἀμμόστρωτον.
καὶ γλυκέον	»	τοὺς γλυκέον.
ν' ἀποθηκεύσῃ	»	ν' ἀποθηκεύσης.
πλάστιγγα	»	πλάστιγγα.
1860	»	1860.